

Het huizenblok aan de Zuidzijde der voormalige Hagensteeg, thans Hagenkade, te Kampen.

Ondanks het verzet van den Minister van Binnenlandsche Zaken, in weerwil van den strijd hier gevoerd door Kunstgenootschappen, architecten en oudheidkundigen, niettegenstaande de protesten van een Jhr Mr Victor de Stuers en van menig ander gezaghebbende, ondanks het waarschuwend woord in de Kamper Courant van wijlen den heer G. J. Zeger de Haan, die voor 't schoon zijner vaderstad zoo veel voelde en in deze zaak de tolk van vele medeburgers was, werd tòch in 1893 onze Hagenpoort afgebroken. Zoo had onze Gemeenteraad *zonder hoofdelijke stemming (!)* besloten in zijn vergadering van 31 Januari 1893.

Er was voor herstel van dak en goten ongeveer f 700.— noodig en de Raad vond dat te veel voor een monument, dat voor Kampen's stedenschoon van zoo groote waarde was en voor de toekomst van nog grooter waarde had kunnen worden.

Natuurlijk werd hier met het argument ruimte-voor-het-verkeer gewerkt, maar wie vanuit dit standpunt het vraagstuk zaakkundig had bekeken, wist, dat de poort behouden kon blijven, evengoed als dit met de Sassenpoort, waar Zwolle terecht op roemen mag, is geschied en daar ter plaatse wist men toch ook een groote verkeersverbetering tot stand te brengen. Maar dat argument werd ter zijde gelegd, die herstellingskosten wou men niet aan het monument besteden.

Als gezegd, wanneer men met ernst en bekwaamheid dit stedenbouwkundige vraagstuk had bestudeerd, zou men de Hagenpoort prachtig in een nieuw stadsbeeld hebben kunnen opnemen en de thans hinderlijk slingerende weg tusschen de gasfabriek en de beide Buitenhavens, alsmede de veel te smalle Hagenbrug, hebben kunnen verbeteren door meer normale lijnen te traceeren en meer wegbreedte te ontwerpen.

Echter stedenbouwkundige perspectieven vragen niet alleen een helder inzicht in de eischen van het heden, maar meer nog een juist begrip van wat komen zal. En daarvoor is noodig kennis van zaken en een ruime blik, doch die waren in de jaren 90 der vorige eeuw hier voor deze zaak niet te vinden bij degenen die hier de beslissing hadden.

* * *

Nu echter de Hagenpoort eenmaal afgebroken was, kon men niet anders dan de gevolgen, daaruit voortvloeiende aanvaarden, en den nieuwen toestand zoo goed maken als dit mogelijk was. Het lag dan ook voor de hand, dat de huisjes die aan de Noordzijde der Hagensteeg, tot zelfs op den kademuur van den Burgel stonden, moesten worden verwijderd, want die steeg was, met haar breedte van 3.5 M., te smal voor een veilig verkeer. Waarom *deze* afbraak dan ook een groote verkeersverbetering moet worden geacht.

Hoewel deze nu afgebroken huizen nog 17e eeuwse fragmenten van topgevels bezaten, waren zij toch niet van historische waarde te beschouwen, zoodat ook uit dien hoofde niets verloren is gegaan.

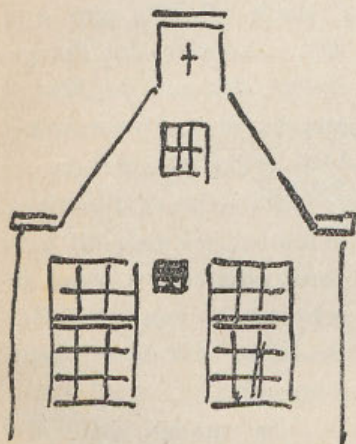
En als straks de nu pas geplante beuken wat tot ontwikkeling zullen zijn gekomen, dan zal de Hagenkade en de daarbij aansluitende Burgwal, nog meer dan thans, ook een *stadsverfraaiing* blijken te zijn.

Bespreken wij de huizen, die nu aan de Zuidzijde der voorm. Hagensteeg, nu Hagenkade, grenzen.

Hiervan werd tot heden nog niet opgemerkt de merkwaardigheid, dat deze huizen, die dus loopen van Oudestraat tot Nieuwstraat, klaarblijkelijk door één eigenaar zijn gebouwd, zooáls de bouwwijze ons doet zien.

Al vele jaren hadden wij dit opgemerkt, maar wij konden er niet eene verklaring voor vinden, hoewel twee volkomen gelijke jaartalsteentjes in de gelijkvormige geveltoppen aan Oudestraat en Nieuwstraat hier eenige aanwijzing gaven.

De afbeeldingen dezer geveltoppen met hunne gedenksteentjes, tusschen de twee raamkozijnen aangebracht, laten wij hieronder afdrukken.

En nu is er een Kampenaar van oude familie, de heer H. Reuijl W.Ezn, aannemer alhier, achterkleinzoon van den bouwer-eigenaar van deze huizen, die ons hieromtrent inlichten kon.

Het zijn de overgrootouders van den heer Reuijl, wier voorletters op deze gedenksteentjes voorkomen, n.l.:

ALBERTUS BIESTERBOS, MR METSELAAR
en diens vrouw HILLIGJE DINGSTERVEEN.

Deze Alb. Biesterbos was zeker een ondernemend man. Want de Gemeente bood Biesterbos aan, wanneer hij daar die ons nu bekende huizen bouwde, dat hem dan den grond met de daarop staande oude huizen kosteloos zou worden afgestaan, terwijl hem door de stad bovendien nog een bedrag van f 300.— zou worden uitbetaald!

* * *

Het was dus toen wél een tijd van droef verval, maar het pleit voor den ondernemingsgeest van den Meester metselaar Albertus Biesterbos, die op deze voorwaarde den bouw aandurfde!

De huizen zijn eenvoudig, doch zij zijn met hun toppen goede typen van hun tijd. Jammer, dat het gedeelte, dat aan de Nieuwstraat grenst, al weer door 'n vuil-grijze pleisterlaag en zondernoodzaak is ontsierd. Wanneer zal men dit toch eens nalaten en weer de schoonheid van onze Nederlandsche baksteen waardeeren?

De steen met Het Kamper Wapen in den zijgevel is, krachtens den vorm van zijn cartouche, uit de 2e helft der 17e eeuw en dus van een ouder gebouw afkomstig.

Zou Biesterbos die steen van een afbraak hebben overgehouden en hem, als een hulde aan het gemeentebestuur, in dezen zijgevel hebben doen aanbrengen?

Wij weten het niet, maar zeker heeft die wapenstein, zoo wil het ons althans voorkomen, wel iets te zeggen aangaande de „mildheid” van Kampen's magistratuur inzake de schenking van de opstallen en den bouwgrond van deze door Alb. Biesterbos in 1803 gebouwde huizen.

A. J. REIJERS.

KAMPEN, Dec. 1929.

